

Giới thiệu Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi

Truyện "Em là vị hôn thê của tôi" kể về tình yêu của Trần Lê Na và Ân Mạc Thần.

Cả hai người đều có gia thế hiển hách, là người sở hữu IQ khiến người khác phải ngưỡng mộ.

Họ được mọi người coi là thiên tài, là đôi kim đồng ngọc nữ trong mắt người khác.

Thế những hai người họ lại có những tính cách trái ngược nhau. Liệu rằng một lạnh lùng một thân thiện có thể hòa hợp được?

Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

Trần Lê Na:(nó) Thiên kim tiểu thư của tập đoàn thứ 2 thế giới. Tuy nhìn bên ngoài trông nó mà một đứa con gái vô tư và ngốc nghếch nhưng thật ra nó rất thông minh và sắc xảo. Bình thường nó là một đứa con gái ồn ào, nghịch ngợm. Nó luôn chú ý trong giờ học và lại rất cố gắng đứng nhất toàn trường. Với IQ: 300/300 nó đã nhận được mấy cái bằng đại học bên Anh, Mỹ, Pháp,... Nó rất đẹp bình thường lại rất thân thiện nên rất nhiều tên con trai theo đuổi nó. Nó cao 1m74, tóc dài đến hông nhưng nó không thích buộc tóc. Vì là con lai nên tóc nó màu vàng còn mắt nó màu xanh da trời. Da trắng, lông mi dài, sống mũi cao, đôi lông mày thanh tú và đôi môi màu hồng cherry. Người nó luôn có mùi hoa Chocolate Cosmos. Nó có sở thích dị thường nhất trong đám con gái: tìm hiểu khoa học, thí nghiệm hóa học... Nhưng ai ngờ được nó cũng ham truyện ngôn tình.

Ân Mạc Thần:(hắn) Quý tử của tập đoàn lớn thứ nhất thế giới. Là một người trầm tính tùy IQ chỉ bằng 299/300 nhưng hắn cũng được gọi là thiên tài. Cũng đã từng nhảy cóc mấy cái trường đại học nhưng hắn khác nó ở một điểm hắn rất ghét học(tuy là rất thông minh) vì hắn nghĩ học chỉ để quản lý công ty trong tương lai. Hắn cực ghét con gái. Hắn cao 1m8 mặc dù rất lạnh lùng với con gái thế nhưng vẫn có nhiều người theo đuổi hắn. Hắn có lông mi rậm, lông mày thanh tú. Người luôn tỏa một mùi hương quyến rũ, nam tính.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Gặp gỡ

Vào một buổi sáng đẹp trời Lê Na cầm trên tay phải chiếc cặp xách da của hãng nổi tiếng, quai cặp được đính một chiếc huy hiệu "Ace" bằng kim cương còn bên ngoài được nẹp vàng. Đôi chân nhanh thoăn thoắt chạy trên con đường phẳng. Hiện tại đầu tóc cô rối bù, bộ đồng phục xộc xệch, miệng gặm chiếc bánh mì nướng do bác đầu bếp William làm. Thật sự không hề giống một vị tiểu thư đứng thứ hai thế giới một chút nào cả, một chút cũng không.- Cổng trường đáng ghét sao lại nhiều người thế chứ.-Nó nghĩ song vẫn chạy. Gần đến cổng trường nó không chạy nữa mà đi bộ rất ư là bình thản. Bánh mì đã ăn xong, nó nhanh chóng sửa lại bộ đồng phục rồi vuốt lại mái tóc mềm mượt. Vuốt tóc xong nó lấy từ trong cặp xách một chiếc kẹp tóc nơ ở giữa đính một viên kim cương nhỏ. Càng đến gần nó càng nghe rõ tiếng của những người đang tụ tập ngoài cổng trường.

-Hoàng tử nhìn về phía em đi!

- Hoàng tử Ân Mạc Thần của chúng ta thật là đẹp trai!

...

Nó nghe mà sồn da gà con trai thì có gì hay? Học mới là tốt nhất. -Im ngay- Một giọng nói vang lên. Nó giật gù tán thành thì ra người này cũng có cùng suy nghĩ với nó về lũ con gái này. Nó nghĩ rằng bọn họ sẽ bỏ đi nào ngờ...

-A hoàng tử nói chuyện với chúng ta kìa!

-Cái gì? Nó nghĩ thầm- Đùa nhau chắc lúc này thì là một lũ mê trai còn bây giờ là một lũ bị hội chứng "M"- hội chứng thích bị ngược đãi sao? Sao nó lại vào cái trường này chứ? Thật loạn quá! Bỗng nhiên có một cánh tay nắm lấy tay nó, cánh tay này lạnh như băng. Nếu người thường chắc sẽ rất sợ hãi nhưng nó lại ngược lại. Nó giật lại cánh tay của mình nó thật sự rất tò mò con ma này như thế nào. Người kia bắt ngờ lao về phía nó, còn nó theo phản xạ ngã ra đằng sau tạo ra một cái tình huống vô cùng éo le. Hắn đề lên người nó.

- Oh my god! ông trời tha cho nó đi bộ hôm nay là thứ 6 ngày 13 sao? May mà nó phạn xạ nhanh không thì nụ hôn đầu của nó đi tong rồi.-Nghĩ đến đây nó không khỏi khâm phục bản thân. Hấn đứng dậy che miệng nói lắp bắp:

- Cô..cô...

Nó đứng dậy chỉnh lại quần áo, nhìn xung quanh có vẻ nó đã có thêm kẻ thù rồi nhì. Chẳng sao chỉ học thôi thì cũng chán. Có thêm kẻ thù may ra lại hay. Nhớ lại lúc nãy nó tức giận quá hấn:

- Cô cái em gái nhà anh, cô cái gì mà cô tôi mới phải là người cần nói trước đây này.

Bây giờ hấn mới để ý nó. Nó đẹp thật! Mái tóc vàng kim được kẹp bằng một chiếc nơ đính một viên kim cương nhỏ ở giữa. Làn da trắng. Thân hình cân đối. Lông mi dài và cong. Lông mày thanh tú. Sống mũi cao, dọc. Đôi mắt xanh da trời to tròn. Đôi môi màu hồng cherry. Nó mặt kiêu nhẵn hết lên:

- Nhìn cái gì mà nhìn?

Hấn tuột khỏi suy nghĩ trở về đáng vẻ lạnh lùng mà nói

- Tại cô hay tại tôi?

Nó tức điên lên chỉ muốn cho kẻ trước mặt một phát nhưng vì ý tưởng mới siêu thú vị nên nó "nhìn".Nó cúi đầu 90 độ rồi nói:

- Xin lỗi, là tôi không đúng. Mong anh bỏ qua cho.

Nói rồi nó bỏ đi mất. Hấn ngạc nhiên vô cùng. Nghĩ cho cùng lúc nãy nó nói nghe khủng bố thế mà giờ êm như rót mật vào tai thì đũa nào chẳng ngạc nhiên. Nó chạy đi xa được một quãng thì "vui", "bụp" những âm thanh lần lượt vang lên. Một chiếc chiếc giày đập thẳng vào mặt hấn. Hấn gỡ chiếc giày ra thì thấy ở một quãng xa nó đang lè lưỡi rồi quay đầu lại chạy với bộ dạng một bên không còn giày:

Cô gái này quả thật là vô cùng thú vị- Hấn cầm đôi giày búp bê của cô trong tay của nó nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Lớp 12a1

Nó đi trên hành lang một tay vịn lan can rồi thở dài nghĩ:

- Haiz đáng ra phải ném cục đá chứ sao mình lại ném đôi giày nhì?

Nhiều người nhìn nó rồi xì xào bàn tán thế mà nó có quan tâm đâu. Nó bước vào lớp 12A1. Cô giáo đã chờ ở đó rồi nói:

- Các em đây là bạn Trần Lê Na từ bây giờ bạn sẽ học chung với lớp ta các em phải giúp đỡ bạn nhé!

- Chào các bạn.

Nó nói rồi nở một nụ cười thiên sứ khiến cho lũ con trai đỏ như điều con lũ con gái thì xì xào bàn tán. Nó nhìn xuống góc lớp thì ra là hấn. Hiện tại hấn đang nhìn nó rồi nở một nụ cười nham hiểm. Nó tức giận cắn nhẹ môi

- Không thể để hấn đắc thắng thế được phải nghĩ cách mới được

Bỗng nhiên một tên con trai đứng dậy hỏi:

- Tại sao bạn chỉ đi một chiếc giày thôi vậy?

Nó cười nham hiểm tự nhiên lại có đường chạy ngu gì không đi? Hấn bỗng cảm giác ớn lạnh ngoảnh mặt nhìn nó. Nó trả lời với một nụ cười thiên sứ:

- Cảm ơn bạn đã quan tâm! Nhưng mình không sao cả còn giày của mình á chẳng qua chỉ là có con chó nó cắn đi mất thôi.

Hấn đập bàn đứng dậy hấn là đang cầm giày của nó nha nói vậy khác gì nó bảo hấn là "chó".

- Mạc Thần có chuyện gì sao?- Cô giáo hỏi

- Không có- Hấn trả lời cộc lốc

Nó nghe hần nói thế mà tức điên. Hần là đang nói với cô giáo nha làm sao có thể bất lịch sự tới như vậy được?

- Hào coi như lần này tôi và anh không đội trời chung. Còn cái tên Mạc Thần tôi sẽ nhớ kĩ.- Nó nghĩ thầm

Đảm bảo trong cái trường này này không có ai tôn trọng thầy cô giáo hơn nó.

- Lê Na bạn là tiểu thư của tập đoàn nào vậy?

Đây là trường dành cho toàn những tiểu thư công tử nên bị hỏi vậy cũng không có gì sai. Nó cười rồi nói:

- Chuyện này mình sẽ thông báo sau

Nó nói rồi nháy mắt một cái làm tụi con trai đổ toàn tập lần 2.

- Em ngồi cùng Mạc Thần nha Lê Na.

- Vâng thưa cô

Nó cấp cặp sách xuống hàng ghế cuối ngồi cạnh hần mà không thèm bận tâm tên bên cạnh đang tức sôi máu. Cô giáo giảng bài thì cả lớp ngủ say như một lũ lợn. Hần giả vờ ngủ rồi mở mắt nhìn nó. Nó là đang học sao? Cho đến hiện tại ở cái trường này hần chưa từng thấy ai nghe giảng cả thế mà nó một đứa con gái đáng ghét lại chăm đến thế sao? Nó mở vở ra ghi chép bài với một tốc độ đáng sợ. Cô giáo quay xuống nhìn nó. Tà ờ trời cuối cùng thì cũng có học sinh ngồi nghe giảng. Thấy nó đang học rất nghiêm túc cô giáo liền vui vẻ giảng bài tiếp cho nó. Tiếng trống vang lên, đã đến giờ giải lao. Cô giáo hôm nay rất vui vì hôm nay không phải nói một mình. Nó ra khỏi lớp đi ra canteen thì một lũ con gái đứng trước cầu thang

- Là con nhỏ đó

- Phải nó là con nhỏ đã ném giày vào mặt nam thần của chúng ta

- Im ngay

- Chị Nhu Diệu...

Nhu Diệu? Thì ra là con gái của tập Đoàn Rocket sao đúng như tin đồn hồng hách mà đáng ghét. Nó nghĩ vậy rồi nói

- Ra là Nhu Diệu tiểu thư. Phải chăng tiểu thư gặp tôi là có chuyện gì?

- Mà là đứa con gái ngã lên người nam thần của bọn tao rồi còn ném dép vào mặt anh ấy?

- Phải thì sao mà không phải thì sao?

Nó trả lời rất ư là bình thản. Nhu Diệu tức giận đẩy cô xuống cầu thang. Đúng lúc ấy Mạc Thần nhìn thấy nhảy lên ôm eo cô. Mọi người ai cũng ngạc nhiên tức giận có, hâm mộ có, ghen tị cũng có. Nhu Diệu nhìn cô mà tức điên lên mệnh nó tốt vậy sao? Nó cũng không quan tâm lắm nhưng nhìn cái vẻ mặt đó nó cười nhẹ. Tuy nó cười mà không hiểu sao hần có cảm giác xung quanh nó đầy sát khí

- Ai nha! Nhu tiểu thư quả là có gan nha. Tôi thì không nói làm gì nhưng cha tôi và anh hai tôi đảm bảo sẽ khiến cái tập đoàn Rocket của gia đình Nhu tiểu thư sụp đổ đấy!

Nhu Diệu nghe vậy phá lên cười

- Tập đoàn của cha đâu phải ai cũng có thể động đến. Nhất là một đứa nghèo nàn như cô. Gia đình kẻ cả muốn cũng không được phép hợp tác cũng không được.

Nó cười nhẹ nói:

- Ai nha hóa ra tiểu thư không muốn hợp tác cùng tập đoàn Royal nha! Lúc nãy tiểu thư nói tôi đã ghi âm rồi gửi cho cha rồi. Ông ấy đã cho cái tập đoàn của Nhu tiểu thư phá sản rồi đấy. Không tin tiểu thư cứ thử gọi điện cho cha mình xem.

Tập.....đoàn.....Ro.....yal sao? cái tập đoàn lớn nhì thế giới sao? Píp, píp. Nhu Diệu nhấc máy nghe

- Cha phá sản rồi, con mau về nhà đi

Nhu Diệu không tin vào tai mình. Chạy về thật nhanh. Đám đông giải tán.

- Giờ thả tôi xuống được chưa?

Hần giật mình nhìn thấy nó đang nằm yên vị trong vòng tay của hần.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Bất ngờ

Mạc Thần thật sự bất ngờ bề nó lâu như thế mà hắn không có cảm giác gì cả. Nó nhẹ tựa như lông hồng vậy. Thế nhưng hắn vẫn mặt dày không thả nó xuống mà bề nó ra sau trường

- Chết tiết thả tôi ra tên khốn sắp đến tiết 3 rồi

Nó không khỏi tức giận mà chửi thề. Trên thế giới này phụ nữ theo anh nhiều vô kể vậy mà nó lại từ chối(Tg: Anh nhà ta có phải là bị bệnh tự luyện không vậy)

- Quả nhiên là thú vị

Hắn nói thầm nở ra một nụ cười ranh mãnh. Nó chau mày nói:

- Anh là đang nói xấu tôi?

- Cái tai nào của cô nghe tôi nói vậy?

- Kể cả không nghe thấy nhưng anh chỉ nói được cái đó thôi.

- Vậy tôi nói gì nào?- Hắn không khỏi muốn chêu đùa nó nó quả thật vừa ngốc nghếch vừa đáng yêu nha

- Không biết- Nó trả lời cụt ngủn

- Vậy mà cô còn nói- Hắn cười

- Không biết nhưng tôi chắc chắn trong 10 từ thì anh nói xấu tôi 8 từ

- Vậy chỉ cần 2 từ cô không nói xấu cô là được rồi chứ gì

- Phải hai từ đó anh không nói xấu tôi mà là gọi tên tôi để nói xấu

Hắn ngạc nhiên trước câu trả lời của nó. Tưởng là ngốc nghếch ai để lại sắc xảo như vậy quả thật là không nên nhìn người mà bắt hình dong.

- Được, cứ coi là vậy đi.

Nó gật gù cười nhưng bỗng.....

- A.....a.....a hức...hức

Hắn ngạc nhiên lung túng hỏi:

- Cô khóc cái gì thế?

- Tiết 3 là tiết thực hành hóa học. Từ này đến giờ cũng phải 20 phút rồi

Làm hắn lo thừa nhưng hắn không muốn nó khóc liền dịu dàng nói:

- Tôi bảo hiệu trưởng hôm nay cho ra chơi muộn hôm nay được chứ

- Thật sự?

Nó ngẩng mặt lên nhìn hắn. Thấy nó như vậy tim hắn lỡ một nhịp. Nhìn từ góc này nó thực sự vô cùng đáng yêu, cứ như là một thiên thần nhỏ bé vậy thực sự vô cùng đáng yêu. Nhìn nó như vậy tim hắn như tan chảy liền dịu dàng vuốt nhẹ mái tóc nó nói:

- Thật. Không tin tôi?

Nó liền gật đầu nở một nụ cười thiên sứ nhìn hắn:

- Tin

Tìm hần lại một lần nữa tuy không biết cảm giác này là gì nhưng hần muốn nó chỉ có thể thuộc về hần. Đừng hòng kẻ nào có quyền động vào.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cảm kích

Hần rút ra chiếc đoạn thoại mới ra mắt- đây là chiếc điện thoại vô cùng đắt có tiền cũng chưa chắc có thể mua.

- Alo? xin hỏi ai vậy

- Bỏn vương t.....

Nghe đến đó nó giật tay áo hần. Hần quay ra nhìn nó. Cái vẻ mặt này quả là siêu cấp đáng yêu nha. Nhìn nó vậy hần hỏi nó

- Sao?

Nó phồng mồm nói:

- Đó là ai thế?

- Hiệu trưởng.

- Vậy thì càng không thể nói vậy

- Lí do?

- Vì ông ấy lớn tuổi hơn

- Há?

Hần còn đang định cãi lý với nó thì đập vào hần là một khuôn mặt đáng thương. Không thể không xiêu lòng hần thờ dài, nói:

- Được tôi sẽ không nói như vậy nữa.

Nghe vậy nó lập tức vui vẻ trở lại hần nhìn thế mà cười thầm niềm vui của nó cũng thật là rẻ mặt quá đi:

- Alo- tiếng đầu dây bên kia- Là ai vậy?

- Là t.- Nói đến đó tay áo hần lại bị giật, hần quay lại định mắng thì lại bắt gặp khuôn mặt đáng thương đó của nó. Biết làm sao được là hần không thể kháng cự khuôn mặt đáng thương nó. Là hần nhẹ dạ. Hần làm thì phải chịu

- Là em

- Em là....?

- Ân Mạc Thần

Hiệu trưởng giật thót tự nhiên hần lại lịch sự như vậy quả thật không đúng.

- Em..em muốn nói gì?

- Thầy...có.....thể.....hoãn tiết thực hành của lớp 12A1 sang hôm sau còn hôm nay về sớm được không...a.- Hần nó bập bẹ y như đánh vần làm nó phải che miệng lại. Cũng đúng gia đình hần là tập đoàn lớn thứ nhất thế giới hần nói đúng là đúng, sai là sai. Không ai dám cãi lại. Cũng đúng hầu hết những thiên kim tiểu thư, công tử của những tập đoàn lớn đều kiêu căng chỉ nó có là khác thường thôi. Có thể nói nó chính là sinh vật lạ chính hiệu.

- Được chứ....thầy tắt máy đây.

Thầy hiệu trưởng run cũng phải hần mọi hôm ngang tàn đến đáng sợ. Đếm từ trước đến giờ không biết bao nhiêu hiệu trưởng của cái trường Starlight này bị đuổi (Mint: trước đây tác giả chưa nói nhưng tên trường là Starlight nhé.) Thầy sợ cũng phải.

- Rồi đây tôi bảo ông ta rồi đây

- Cảm ơn- Nó nở một nụ cười thiên sứ với hấn.

Trái tim hấn lại lỡ một nhịp

- Không có gì

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Mặt trái của thiên thần

Đi được tầm ba bước áo của Mặc Thần lập tức bị kéo lại.

- Sao thế?

- Chưa muốn về

- Vậy cứ cô muốn làm gì?

- Anh... chắc là sẽ giúp tôi chứ?

- Được

Mắt nó sáng lên rồi nở một nụ cười thiên sứ:

- Anh và tôi... đi ăn kem được không

Hấn đầu thích ăn kem nhưng hấn cũng không thể cưỡng lại nụ cười thiên sứ của nó nên liền xoa đầu nó:

- Được tôi dẫn cô đi ăn

Nó vui mừng lao bỏ về phía hấn

- Tôi muốn ăn kem bạc hà

Bây giờ nó và hấn đang rất gần nhau

- Biết rồi

Hấn gạt nó ra. Nó cười

- Đi

- Được

Hấn và nó đi ra khỏi khuôn viên trường. Ra chỗ để xe hấn lấy chiếc chìa khóa xe của chiếc Trevita- một trong những mẫu xe phiên bản cực hiếm của Thụy Điển.

- Lên xe- hấn ra lệnh

Thấy nó cứ đứng đấy hấn hỏi

- Sao thế? Không tin tôi à?

Nó giật mình lắc đầu lia lịa

- Không có gì tôi lên ngay.

Thấy có điều gì kì lạ ở nó nhưng hấn không muốn hỏi

- Đây....

- Sao- hấn quay ra chỗ nó

- Anh có nghĩ rằng thiên thần còn là một ác quỷ không?

- Hmm

- Không có gì?

Lần đầu tiên hắn thấy nó trầm mặc như vậy.

- Nào cùng đi ăn kem thôi

Nó lại tiếp tục trung ra vẻ mặt bình thường nhìn hắn.

- Được, đi

Hắn quay xe lại thật nhanh trên đường cao tốc

- Đến tiệm kem rồi- Nó xuống xe rồi nở một nụ cười mãn nguyện

- Chờ tôi- Hắn ra lệnh

- Được

Hắn đánh xe ra chỗ để xe rồi ra chỗ nó đang đợi.

- Đi

Hắn và nó vào trong tiệm kem. Thằng thần mà nói đây tuy là một tiệm kem bình thường nhưng lại có những vị kem rất độc đáo. Thật sự thì hắn cũng không ngờ nó lại chọn tiệm kem này.

"pằng, pằng"

Tiếng súng vang lên. Những người trong tiệm kem nhón nháo chạy ra ngoài. Nó và hắn nhìn ra phía cửa.

- Ra là người ở đây. Vua của thế giới ngầm hay nói cách khác là "Death"

Hắn nhìn sang phía nó. Nó có vẻ không có gì bất ngờ ngược lại còn rất thần nhiên. Là hắn lo thừa rồi.

"pằng", "choang" một tiếng súng vang lên tiếp theo là tiếng của sỏ vỡ

- Cần thận

Hắn lao về phía nó một phát súng nữa lại vang lên. Hắn vì bảo vệ nó mà trúng đạn. Hắn gục xuống máu chảy ra từ vai loang ra bộ đồng phục màu trắng.

- Ha ha- Tiếng của tên bắn súng vang lên

Nó cố gắng giấu đi nỗi tức giận của mình, quay ra nhìn tên bắn súng nở một nụ cười. Hắn nhìn nó. Đây không phải là nụ cười thiên thần mà hắn thường thấy ở nó- đây là một nụ cười chết chóc. Cơ thể hắn run nhẹ hắn khi tóa ra từ nó thực sự vô cùng đáng sợ. Lũ kia cũng run nhẹ nhìn nó:

- Các người biết không?

Từng âm thanh băng lãnh buột ra khỏi miệng nó. Tất cả đều hướng mắt về nó

- Biết...gì cơ? Tên cầm đầu lấp bắp hỏi

- Trong từ điển của ta có hai từ quan trọng nhất "gia đình" và "bạn bè"- Nó gần giọng

- Thì sao? Tên cầm đầu đã bớt sợ nhìn nó

- Ai mà giám làm tổn thương họ đều phải "chết"- Nó nhấn mạnh từ chết

Bỗng một thân ảnh lao ra nhanh như cắt. "Phịch" một tên ngã xuống-hắn đã chết. Trong đôi mắt của hắn bây giờ chỉ thấy một thiên thần đem lại sự chết chóc rồi mờ dần.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Nguy kịch

Tiếng máy móc kêu lên "píp,píp"

- Không được rồi máu của bệnh nhân đang chảy ra quá nhiều

-----Đường phân cách thời gian-----

Đôi mắt mờ dần cho đến khi chỉ nghe được những âm thanh "ừ,ừ" xung quanh. Bỗng một tên con trai nào đó chạy vào hai tay ôm chặt lấy nó hỏi:

- Na, cậu không sao chứ?

Nó khóc, nước mắt giàn giụa lã tay người bên cạnh:

- Hàn tớ không sao mau gọi xe cấp cứu. Nhanh lên!

Cậu bạn bên cạnh rút ra một chiếc điện thoại giống y hệt chiếc của hắn:

- Alo mau đưa một chiếc xe qua đây

- Thưa cậu chủ vị trí.....

- Một lũ ngu sử dụng GPS ấy.- cậu ta sập máy

- Chết tiệt- Hàn nhìn Na-nó vẫn đang khóc. Cái quá khứ ấy vẫn không thể khiến nó quên đi. Mọi chuyện diễn ra trong quá khứ vẫn khiến nó ám ảnh tới bây giờ.

"píp píp píp" tiếng chiếc xe cứu thương vang lên

- Mau đưa bệnh nhân lên xe

Thế đấy mọi chuyện chỉ diễn ra trong chớp nhoáng cái sự thật ấy nó có nên nói cho hắn biết không đây?

-----quay trở về hiện tại-----

Đã vài tiếng trôi qua Hàn ngồi cạnh nó. Còn nó đã thiếp đi có lẽ là do quá mệt vì khóc nhiều. Nó vẫn luôn như vậy giả vờ là một người vô tư nhưng cái quá khứ ấy của nó cậu là người hiểu rõ nhất chắc chắn đó chính là ngày khiến nó thay đổi nhiều đến như vậy. Cậu vuốt ve mái tóc của nó đã bao lâu rồi cậu mong muốn như vậy nhưng nó đã chẳng còn là cô gái ngây thơ như trước kia nữa rồi. Tuy rất bình thân nhưng nó luôn rất cảnh giác chẳng còn cho ai lại gần.

"Xoạch" cánh cửa phòng cấp cứu mở ra. Nó choàng tỉnh lại lao đến hỏi vị bác sĩ

- Bác sĩ mọi việc sao rồi

- Tình hình bây giờ rất nguy cấp e là...

- Sao lại nguy cấp chẳng phải chỉ bị thương ở vai thôi sao?

- Đúng là vậy nhưng...

- Nhưng?

- Cậu ta bị bệnh máu không đông

- Bị bệnh máu không đông?

Nó trầm nghĩ căn bệnh này vô cùng khó chữa nha lần này

- Lấy đồ ra đây tôi sẽ phẫu thuật cho hắn

- Na cậu định làm gì vậy - Hàn hỏi

- Báo ân- nó trả lời

Nói rồi nó bước vào phòng cấp cứu. Đã vài tiếng trôi qua nó vẫn chưa ra khỏi căn phòng ấy. Cánh cửa phòng mở ra. Ca phẫu thuật thành công hẳn được đưa vào phòng dương sức.

- Tốt quá rồi- Nó thều thào rồi trao đảo ngã vào lòng của Hàn

Điều duy nhất nó thấy được là trần nhà mây trắng và tiếng gọi của Hàn

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Gtnv

Tịch Phong Hàn(cậu) Quý tử của tập đoàn lớn thứ 3 thế giới. Là bạn thừa nhỏ với nó. Yêu nó từ lần đầu gặp mặt. Yêu nó 10 năm thế nhưng nhút nhát không thổ lộ cho nó biết. Đẹp trai, ấm áp, luôn quan tâm tới nó. IQ 280/300

- Ngoại hình: đẹp trai ấm áp trước đây rất ghét con gái nhưng từ khi gặp nó thì không. Cao 1m82. Rất giỏi thể thao

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8-2: Ngoại truyện(1)

- Hàn, Elvin kia con mau xuống xe đi khỏi bạn đời- giọng nói dịu dàng của một người phụ nữ vang lên

- Vâng- cậu xuống xe rồi đóng cửa lại

- Hàn,hôm nay tớ sẽ giới thiệu cho cậu một người vô cùng đặc biệt- Elvin quàng cổ cậu nói

- Con gái hay con trai? - cậu hỏi

- Con gái nhưng cậu sẽ không ghét cậu ấy đâu tớ hứa- Elvin nói

- Được- cậu gật đầu

- Na.....Na. Cậu ấy lại đi đây mất rồi? Hàn cậu chờ ở đây nhé!- Nói rồi Elvin chạy đi tìm nó

Trong lúc ấy cậu ngồi chờ được một lúc thì đã có một vài cô gái đến nói chuyện với cậu. Thật phiền phức! cậu nghĩ thầm.

- Kitty mau ra đây! nhanh, nhanh

Cậu bước đến chỗ có tiếng ồn. Là một cô bé tầm bằng tuổi cậu. Mái tóc vàng, đôi mắt xanh.

- Á!

Cánh cây rơi xuống cậu lao đến đỡ nó.

- Ai da - Nó xoa đầu

Bỗng nhớ ra nó vội đứng dậy dang tay ra đỡ cậu

- Cậu không sao chứ? nó hỏi

- Không sao- cậu nắm lấy tay của nó đứng dậy.

- Hàn - Tiếng của Elvin gọi

- Elvin ở đây này!- Nó vẫy tay gọi Elvin

- Na cậu? - Nhìn thấy nó có vài vết trầy trên tay chân và tay Elvin không khỏi lo lắng hỏi
- Không sao là cậu ấy đã giúp mình đó- Nó chỉ tay vào cậu
- Hân? - El vin không khỏi ngạc nhiên hỏi
- Vậy ra cậu là Hân sao? - Nó nhìn cậu dò xét- Cậu đúng là anh hùng của tớ- Nó cười rạng rỡ

Cậu ngây ngất trước nụ cười của nó. Đó là lần đầu cậu rung động

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Sự thật(1)

Hắn mở đôi mắt một cách nặng nề mùi clo và thuốc sát trùng hắn đang ở trong bệnh viện? Hắn chưa thể nhớ ra nổi điều gì đã xảy ra đầu óc quay cuồng. Đây là lần đầu tiên hắn vào bệnh viện sau gần 5 năm không ngờ lại có một ngày trở lại và nằm trong bệnh viện.

- Sao rồi?- Một giọng nói của một người đàn ông vang lên
- Hắn quay người lại một cách nặng nhọc cơ thể ê ẩm, vết thương trên vai nhói lên.
- Cần thận vết thương có thể rách miệng đấy- Lần này thì chắc chắn là giọng của nó
- Ai? - Hắn như không thèm đếm xỉa đến lời nói của nó đôi mắt nhìn thẳng đến người bên cạnh nó
- Đây là Hân cậu ấy là bạn tôi từ lúc nhỏ- Nó giới thiệu cậu cho hắn
- Hân hạnh- Hắn với cậu còn chẳng thèm nhìn nhau mà chỉ nói cho có lệ
- Cậu sẽ phải ở bệnh viện trong một thời gian dài đấy- Nó nói- Hân cậu có thể ra ngoài được không?
- Được- cậu hiểu nó nghĩ gì nên nhẹ nhàng đi ra ngoài
- Có chuyện gì sao?- Hắn hỏi nó
- Phải- Giọng nó trầm lắng đến khác thường làm hắn có chút dè dặt
- Chuyện gì? - Lấy lại phong thái ung dung tự tại của bản thân hắn hỏi nó
- Tôi là đang già vờ
- Vì cái gì? - Hắn chau mày hỏi
- Đáng về yếu đuối này - Nó nói
- Tôi biết - Hắn trả lời
- Cậu muốn nghe không? - Nó ra vẻ bí mật
- Về cái gì? - Hắn nhíu mày hỏi
- Sự thật về tôi- Âm thanh vang vọng khắp phòng

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Sự thật(2)

- Na, làm cái gì vậy?- cậu hỏi
- Nghiên cứu- Nó trả lời vồn vồn 2 chữ rồi lại quay ra hí hoáy cái gì đó
- Cậu có muốn đi chơi với tụi này không? - Elvin hỏi
- Không tớ chưa muốn chết sớm nhất là trong tay lũ bạn gái của các cậu- Nó phũ phàng trả lời
- Nào có nào có tớ chỉ yêu mỗi cậu thôi- cậu khoác vai nó nói
- Xăm, định nghĩa cho tớ từ yêu đi- nó quay ra với gương mặt ngây thơ hỏi
- Yêu là.....- cậu lấp bắp nói
- Không yêu bao giờ thì làm sao mà biết- Elvin chen vào giữa cuộc nói chuyện của hai người
- Phải - nó nói
- Tớ chưa từng yêu nhưng thích thì đã từng nhé!- cậu nói
- Ài chà. Thôi bỏ đi ta đi chơi- nó nói
- Được vậy mà lúc nãy còn từ chối- Elvin nói
- Lúc nãy không có hứng- Nó trả lời cụt ngắn

-----Công viên-----

- Tiểu thư- một ông lão đứng tuổi nói
- Hử- nó ngược đầu quay lại nhìn
- Cô có vé chưa?- Ông lão ấy lại hỏi
- Dạ rồi ạ thưa bác- Nó gật đầu
- Vậy tiểu thư đi chơi cùng hai thiếu gia đi- người đàn ông ấy cười hiền từ
- Vâng- nó cười rồi chạy đi

"Đoàng" tiếng súng vang lên

Nó quay đầu ra một viên đạn đã cắm thẳng vào đầu ông lão ấy. Nó che miệng lại chạy tới

- Quân gia Trương?
- Trần tiểu thư mời đi theo chúng tôi- Người cầm súng kéo tay nó đi
- Không a.....- Nó kháng cự

Cổ tay đã hằn lên những vết đỏ nó đau đớn kêu lên nước mắt chảy ra.

-Na- Elvin chạy lại

Elvin lao vào đẩy tên cầm tay nó ra.

- Ấy da

"Đoàng" Một phát súng khác vang lên. Một vết đạn bắn vào vùng bụng trái của Elvin.

- Elvin...- Hân đến lúc này mới chạy ra

Thể lực cậu kém không thể chạy nhanh như Elvin được. Tên kia cầm súng lên chĩa thẳng vào đầu cậu. Nó vẫn còn sợ hãi tay run lên tay nhặt khẩu súng của tên đã bị Elvin đẩy ngã đầu hân đập đầu khá mạnh vào não lên bất tỉnh. Nó sợ nhưng nó phải dũng cảm. Tay nó cầm khẩu súng"đoàng" viên đạn xuyên thẳng vào tim tên đang nhắm cậu.

- Na....cậu- Cậu kinh hãi hét lên

Đôi mắt nó như vô định trũng rồi đã trũng rồi nó nghĩ đã chẳng phải là chưa giết người tên kia thôi thì giết nốt. Nó nghĩ bụng tay lên cò súng bắn. Tên đó vì đau quá nên đã tỉnh dậy nhưng rồi lại ngất lịm đi.

- Hàn gọi cảnh sát và cấp cứu MAU- nó nói

-Được.... - Cậu chạy đi gọi cấp cứu lát sau tiếng xe cảnh sát cùng tiếng xe cấp cứu vang lên

- Người.....- Tên nó bắn vừa nảy vang lên

Nó nhìn tên đó bằng đôi mắt vô tình nói

- Chưa chết? Hay là muốn một phát xuyên tim như đồng bọn của người?

- Đừng....- Tên đó kinh sợ nói

- Cũng đúng người là phải giao nộp cho cảnh sát- Nó quay lưng bước đi chạy đến chỗ xe cấp cứu

Đúng lúc ấy không ai biết rằng đã có một người khác ở đó

-----Quay trở về hiện tại-----

- Đúng là Trần Lê Na cư nhiên là khác người- hần bất ngờ nói- Giết người từ lúc 5 tuổi

- Phải đấy thì làm sao?- Nó lấy một quả táo từ giỏ và cắn nhẹ một miếng

- Cậu bạn đó sao rồi?- Hần rụt rè hỏi

- Ai?- nó chau mày

- Người bạn tên Elvin- Hần nói

- Trải qua một cuộc sống thực vật và chưa có dấu hiệu tỉnh lại

Bỗng nó đứng dậy quay lưng bước đi

- À quên

Nó ném cho hần một hộp thuốc

- Gì đây? Hần hỏi

- Thứ có thể chữa khỏi bệnh máu không đông

- Cảm ơn- Hần nói

Nó bật cười nói

- Tôi làm nó cho Elvin, cậu ấy cũng mắc căn bệnh này.

Nó mở cửa ra và ra ngoài trước khi đi nó nói

- Chóng khỏe

Căn phòng bỗng chốc trở lên yên tĩnh. Hóa ra một người như nó lại trải qua nhiều thứ như vậy. Hần thở dài. Vơ tay lấy cốc nước uống một viên thuốc của nó. Thuốc an thần lúc này vừa được tiêm giờ đã có tác dụng. Đôi mắt hần lại một lần nữa nhắm lại

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Hôn ước

Hết 1 tháng hần cuối cùng cũng được thả tự do mà lòng không ra ngoài hít thở không khí trong lành chứ không phải mùi thuốc clo và thuốc sát trùng. Ấy thế nhưng hần lại cố gắng tỏ ra vô cùng bình tĩnh nhẹ nhàng hít thở luồng không khí ấy.

- Gió tây bắc thổi. Hít cho lắm vào- một giọng nói vang lên

Cái giọng này thì không thể nhầm được. Hắn quay đầu sang nhìn nó

- Một tháng không gặp cô vẫn như cũ nhỉ- hắn cười nhẹ

- Oa- nó tỏ vẻ rất ngạc nhiên- anh cười?

Đôi mắt nai ngây thơ to tròn hỏi

- Cô đúng là có tài diễn kịch- hắn nói

- Cảm ơn- nó nở nụ cười dịu dàng- Nhưng lần này không phải diễn kịch

- Không phải?- hắn bắt ngờ khi nghe điều này

-Ừm- nó lắc đầu rồi nở một nụ cười thê lương- Không phải

Hắn ngạc nhiên khi nhìn nó lúc này chưa bao giờ nó dễ thương vậy. Khuôn mặt buồn rầu của nó thật hút hồn. Hắn trầm lặng suy nghĩ một vài điều gì đó

- Đi thôi

- Đi đâu? - Hắn hỏi

- Về nhà anh

- Nhà tôi?

- Phải

- Tại sao?

- Không biết sao tôi và anh có hôn ước

- Hôn ước?- Hắn nhíu mày khó chịu

- Tôi biết anh không yêu tôi, tôi biết anh đã yêu một người khác. Người con gái tên Nhược Anh ấy.

- Sao cô biết?- Hắn bắt giác run lên

- Vì...cô ấy là chị tôi- Nó cố gắng kìm nén nước mắt

- Chị cô?- Hắn bắt ngờ hỏi

- Phải hai người đã từng có một tình yêu thật đẹp phải không? Chị ấy lúc nào cũng kể về anh. Chị ấy luôn luôn vui vẻ khi kể về anh. Chị ấy thật lòng yêu anh. Xin đừng hận chị ấy. Chị ấy là bị ép phải rời khỏi anh. Chị ấy đã bị giết. Anh... biết gì không?- Tay nó run run- Chị là một người phụ nữ thông minh. Chị luôn có những phán đoán rất chính xác nhưng chị ấy đã mù quáng vì yêu. Chị ấy... tưởng rằng anh sẽ gặp nguy hiểm nếu bên cạnh anh. Mà anh biết không chị ấy đã bị giết bởi bạn thân của anh- Tâm Phong. Vậy mà anh còn nghi ngờ chị ấy tôi hận anh.- Nó gần như gào lên

Ngừng lại một vài giây nó nói tiếp:

- Thê nhưng chị ấy vẫn tin tưởng anh. Chị ấy nói hãy yêu anh thay chị. Anh đã bị ấn tượng vì tôi có nét giống chị ấy, vì tính cách này quá giống chị ấy đúng chứ?- nó nói

Hắn thực sự chưa thể tiếp thu tiếp

- Anh đã biết rồi tôi cũng không cần phải diễn kịch nữa nhưng tôi sẽ cố gắng bên anh thay chị- nó nói rồi quay lưng bước đi- anh sẽ giúp tôi thực hiện tâm nguyện của chị chứ?

-...Được- hắn chần chừ rồi nói

- Cảm ơn- nó tiếp tục bước đi

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Cuộc chiến bắt đầu

Không khí trong xe thật trầm lắng và bề tắc đến nỗi ai cũng phải nín thở. Nó xoay mình đeo tai nghe rồi nhìn ra cửa sổ. Quả thật thành phố về đêm thật đẹp những ánh đèn lấp lánh rực rỡ sắc màu. Tiếng nhạc dịu nhẹ rồi cảnh quan đẹp mắt còn gì thư giãn hơn. Đây là những gì nó nghĩ. Hân quay sang nhìn nó thật bình thản nếu là nó trước kia nhất định sẽ rất vội vã. Quả nhiên chỉ là diễn kịch. Hân nghĩ thầm tâm trạng hiện tại vô cùng phức tạp cố gắng tập trung lái xe để tổng những thứ suy nghĩ làm hân phân tâm trong đầu. Thật khó hiểu. Hân đi xe chậm lại đã đến khu khách sạn bạch kim

- Đến rồi sao?- nó hỏi

Đó là câu nói đầu tiên của nó từ lúc ở bệnh viện cho đến bây giờ

- Đến rồi- hân trả lời lại nó

Nó gật đầu nhẹ chờ đến khi hân đỗ xe ngay ngắn rồi nó xuống xe. Hân khóa cửa xe rồi cũng bước ngay sau nó vào khách sạn. Nó bước đi trước bao con mắt ngưỡng mộ. Chẳng quan tâm nó vẫn bước đi và ngay sau đó là hân. Nói rồi mọi sự chú ý đều dồn vào họ cả mà. Nó bước đến quầy tiếp tân nhẹ nói ra tên người đặt phòng. Cô gái ở quầy tiếp tân cũng đơ ra một lúc rồi cũng nói ra số phòng. Nó và hân đi thang máy lên khu phòng VIP nhất trên khách sạn rồi mở cửa vào căn phòng trong góc. Nó và hân bước vào. Bên trong, dãy bên phải là một người phụ nữ có lẽ đã ngoài 40 nhưng vẫn không giấu nổi nét quý phái tinh lạnh tựa như hồ nước vậy nhưng vẫn rất dịu dàng. Phía sau lưng là một người đàn ông trung niên chắc cũng tầm tuổi người phụ nữ phía trước đáng vẻ điềm đạm nhưng cũng không kém phần nghiêm túc. Con đây bên trái là một người đàn ông trung niên với đáng vẻ vô cùng thân thiện. Còn người phụ nữ đằng sau cũng vậy rất vui vẻ. Đó là gia đình của nó và hân

- Chào bác, chào cha mẹ- nó mỉm cười chào xã giao

- Chào cháu- cha mẹ hân cười lại

Hai người ngồi xuống bên cạnh cha mẹ mình.

- Cháu học vẫn tốt chứ?- mẹ nó hỏi hân

- Vâng- hân trả lời

- Cũng chẳng có gì để nói nhiều liệu hai đứa có đồng ý hôn sự này không?- cha hân hỏi

- Vâng đương nhiên là đồng ý rồi ạ- nó và hân đồng thanh

Mục đích ban đầu là vậy mà. Nó nghĩ thầm "rầm" cánh cửa lập tức mở ra và đằng sau cánh cửa ấy là...

- Chào cháu, Hân. Có chuyện gì sao?- mẹ nó hỏi

Mẹ nó biết truyện này rồi cũng sẽ xảy ra mà chẳng phải mẹ nó là người thông báo cho cậu biết chuyện này mà. Cũng chẳng phải là do mẹ nó ghét hân mà đơn giản là mẹ nó biết, biết rằng cậu cũng thích nó. Tình cảm nung nấu bấy nhiêu năm vậy mà cậu lại chẳng được vậy thì tội cho cậu biết bao. Mẹ nó không muốn bất kì ai đau khổ cả tình yêu phải là bến bờ hạnh phúc sao? Nếu chỉ một trong hai người hạnh phúc e là...

- Cháu không đồng ý hôn ước này.- cậu nói

- Tại sao?- mẹ nó nghiêng đầu hỏi như biết trước mọi việc vậy

- Vì... cậu ấy Na đâu thích hân ta- cậu chỉ vào hân ta rồi nói

Ồi giờ ời nói xong câu đấy cậu như muốn đập đầu tự tử. Sao cậu không nói luôn vì cậu thích nó chứ. Mọi người trừ nó và hân ra thì có vẻ ai cũng hiểu cậu thích nó. Sống được hơn 40 năm họ phải hiểu chứ:

- Vậy cháu muốn như thế nào?- Bấy giờ mẹ hân mới lên tiếng

- Cháu muốn hủy bỏ hôn ước này- cậu nói

- Ai da nhưng hôn ước này không thể xóa bỏ trừ khi... - cha hân kéo dài câu như để làm cậu thêm nóng nảy

- Trừ khi gì ạ?- cậu nóng ruột hỏi

- Na- yêu- cháu- cha nó nói thay cho cha hân

"Phùng"

- y.....ê.....u?- cậu lấp bắp hỏi

- phải là yêu- cha nó nói

- Được - cậu nói

Bốn người lớn trong phòng cười khúc khích còn nó và hấn thì chẳng hiểu gì cả xem ra cuộc chiến đã thực sự bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Trở lại trường học

Sau cái vụ làm om sòm cả một tầng của khách sạn ấy ba người lại trở về với trường học. Cả hai Idol trường học vắng mặt một tháng đã khiến cái cuộc sống buồn chán của các học sinh trong trường càng thêm tẻ nhạt. Nhưng khi vừa đến trường là cả một cái hội chợ thu nhỏ bao quanh bao người họ. Nam thần và nữ thần đi chung lại thêm 1 học sinh mới vô cùng sáng sủa chủ đề bàn tán hoàn toàn bình thường:

- Chuyện gì vậy, sao họ lại đi chung vậy?- hs 1 nói

- Biết làm sao được, gia thế của họ không phải bình thường đi cùng là chuyện đương nhiên- Hs 2 nói

- Cũng đúng. Tuy không muốn thừa nhận nhưng phải công nhận họ đúng là "nam thanh nữ tú". Ai dà bao giờ thì tớ được như họ nhỉ?- hs 1 than vãn

- Bao giờ là kiếp sau được chứ. Giờ thì đi thôi sắp đến tiết rồi- hs 2 nói

-Được đi thôi- hs 1 nói

- Một cuộc nói chuyện thú vị ghê nhỉ?- cậu nói

- Hấn, tai cậu là tai chó sao?- nó hỏi cậu

- Nào có, nào có chỉ là tai tớ thính hơn người bình thường thôi- cậu nói

- Quả nhiên chỉ là diễn kịch- hấn nghĩ. Từ hôm trước đến giờ nó khá là...trầm. Nó ngược đầu lên hỏi hấn:

- Sao muốn tôi đóng kịch nữa à?

Hấn định nói không nhưng lại nói:

- Nếu tôi nói là tôi muốn thì làm sao

Khóe miệng nở một đường cong mỉm cười:

- Tiếc nhỉ. Điều này là không thể

Hấn ngậy người một lúc. Nụ cười của nó chẳng rực rỡ như ánh mặt trời nhưng chỉ ít nó làm hấn...rung động. Lắc đầu thật mạnh vậy là không nên.

3 người trở lại căn lớp 12a1. Tiếng ồn như cái chợ vỡ vang lên. Nó nhú mày

- Thật ồn ào

Tay day day thái dương. Con choáng váng ập đến

- Na không sao chứ?- cậu hỏi

- Không- nó lắc đầu

Nó bước vào lớp ngồi yên vị vào nơi yên bình nhất.

- Thật khó chịu- dòng suy nghĩ thoáng qua làm nó nảy ra một ý tưởng "CHUYỆN LỚP". Trong tình hình hiện tại cách này có lẽ là hiệu quả nhất.

Loạng choạng bước đến phía cánh cửa nó bước ra ngoài nhưng đi đứng kiểu gì nó ngã vào lòng hấn. Cũng chẳng muốn đứng dậy nó cứ đứng đó

- Cô muốn đâu- hần hỏi
- Phòng y tế- nó trả lời cụt ngủn
- Được tôi đưa cô đi- hần nói

Hần dìu nó đi được 3 bước thì...

- Bể tôi đi- nó nói
- Hà- hần ngậy người
- Không hiểu hả? Bể tôi. Tôi không còn sức để lết nữa rồi- nó thều thào nói
- Được- hần nói rồi bế xốc nó lên kiểu công chúa

Chẳng phải là không ai quan tâm. Ai ai cũng nhì thấy mà chỉ là không ai dám ho he một câu nào cả. Họ chưa muốn vừa nằm vừa nhắm mắt. Cậu nhìn thấy rồi cũng bước đi theo họ. Cậu còn lâu mới để cho họ ở một mình

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Bạn bè

Na vẫn nằm trong phòng y tế mà Thần và Hàn vẫn kiên nhẫn chờ. Cái ánh nắng trưa gay gắt ấy chiếu sáng và rọi sáng cả một vùng sân trường. Chờ đợi cũng thật lâu Hàn và Thần bắt đầu cảm thấy khát nước. Hàn là người đầu tiên đứng dậy rồi tiến lại chỗ máy bán hàng tự động mua hai chai nước mát lạnh. Hàn ném vào phía Thần chai nước bên tay phải rồi mở nắp chai nước còn lại kia mà tu một ngụm thật dài. Thần cũng nhận lấy chai nước ấy rồi tu một hơi. Không khí một lần trở lên trầm lặng.

- Cậu...thích Na không?- Hàn hỏi

Thần thực sự không biết mình sẽ trả lời thế nào. Đó cũng là điều mà thỉnh thoảng Thần cũng suy nghĩ tới.

- Tôi...thực sự không biết- Thần trả lời

Suy xét cho cùng Thần thật sự không biết mình với cô ấy có phải là bạn không nữa?

- Na là người tốt-Hàn nói- Cậu ấy quan tâm tới tất cả mọi người. Học hành chăm chỉ để giúp Elvin tỉnh lại mà không màng tới sức khỏe của mình. Cậu ấy từ nhỏ tới lớn đều thỉnh thoảng bị tụt huyết áp vào buổi sáng. Nhưng...cái tính bao đồng của cậu ấy chưa bao giờ thay đổi

Hàn uống thêm một ngụm nữa. Đôi mắt như bị một làn sương mờ ảo phủ kín và ai ai nhìn vào đôi mắt ấy cũng sẽ không hiểu cậu đang nghĩ gì. Còn Thần?

Thần cũng trầm lặng. Thần luôn nghĩ Na diễn kịch nhưng có phải vậy không? Tất thấy đều không phải từ cách nói chuyện đến cư xử đều không phải. Ừ đây mà kẻ cả diễn kịch thì liệu có can tâm tình nguyện ở trong căn phòng mở ngọt ngạt và sặc mùi Clo ấy mà cứ hần không? Suy ra tất thấy là hần sai đúng chứ?

"Xoạch" âm thanh từ cánh cửa phòng y tế vang lên

- Đây hai người mấy giờ rồi? Bây giờ là tiết thứ mấy rồi?- một âm thanh trong trẻo vang lên và điều đó làm họ lóe lên một tia vui mừng
- Cậu có thể về nhà được rồi đây 10 giờ 45 phút rồi- Hàn lên tiếng và mở một nụ cười tỏa nắng vô cùng nhưng đối với Na là cực hình là cực hình nghe không?
- Cảm ơn vì đã bế tôi vào đây- Na quay sang nói với Thần và nở một nụ cười vui vẻ vô cùng nhưng thật ra nội tâm thì đang gào thét ghê gớm
- Không có gì...Đây-Thần ngập ngừng nói-Quan hệ giữa tôi và cậu là gì? Liệu có phải là bạn bè không?

Na nhìn Thần ngậy ngốc một lúc rồi nói:

- Vớ vẩn tôi và cậu là bạn.
- Thật?- Mắt Thần ánh lên tia nhìn vui vẻ

- Thật. Nay tôi có thể gọi tên cậu không? Thần ấy- Na hỏi

- Được chứ- Thần nói

Đây là lần đầu tiên Thần có bạn nhưng... có bạn có lẽ cũng được nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chuyển lớp

- Em thật sự định...

- Vâng

- Haiz, được rồi để thầy thông báo cho

- Vâng, em cảm ơn thầy

- Na cậu định chuyển lớp, à không chuyển khối thật hả?- Hàn là người đầu tiên lên tiếng hỏi

- Không chuyển, tớ xin phép thầy hiệu trưởng làm gì? Tớ đâu rảnh đến thế?- Na nói

Thần chẳng bao giờ (cho đến hiện tại) phải là người đầu tiên hỏi Na vì việc đó luôn dành cho Hàn. Thần chỉ việc nghe thôi. Vậy là ổn cả, đúng chứ?

Bước về hướng của khối D phải nói là hàng trăm con mắt hướng về ba người

- Chẳng lẽ...

Họ tự nhìn nhau rồi lắc đầu thương thay cho thân phận của kẻ xấu số

Ngôi trường này chia ra làm 4 khối: A, B, C, D

- Khối A dành cho các con nhà giàu thuộc tầng thế giới muốn đỗ chỉ cần phải thi được 6 điểm trở lên

- Khối B là dành cho các con nhà giàu thuộc vài quốc gia muốn đỗ cần phải 7 điểm trở lên

- Khối C là trong nước hoặc nhà giàu phải cần phải 7.5 điểm trở lên

- Và khối D là những học sinh bình thường nhận học bổng là cần 8 điểm

Thế đấy, Na nói rồi học sinh khối A của cái trường này ra gì đâu mà

Bước đến cửa lớp D1 Na bỗng cười thầm. Thật đúng là học sinh ngoan! Ai ai cũng ngồi đọc sách, mà không đọc sách thì học rồi đến làm bài.

"cốc,cốc"-Một âm thanh vang lên

Và người đầu tiên ngẩng đầu lên là một trang trai đeo kính trang rất sáng sửa. Và cậu ta tỏ vẻ rất ngạc nhiên khi thấy họ. Ba người này chắc chắn đến đây chỉ vì một lý do...

- Xin lỗi nếu như một thành viên lớp tôi lỡ làm gì ba người- cậu ta nói

Na ngạc nhiên nhưng bỗng hiểu ra, nó nâng mặt người trước mặt đang cúi đầu trước mắt lên. Quả là một khuôn mặt anh tú, nước da trắng như con gái. Hàng mi dày, và đôi mắt thật đẹp.

- À..à..à..à có việc gì sao?- Chàng trai kia lúng túng hỏi

Hỏi tại sao ư? Khi phải đứng trước mặt một mỹ nhân hỏi thử ai không lúng túng, đã thế lại còn gần như vậy...

Nhận thấy vẻ mặt lúng túng kia Na thả tay ra

- Xin lỗi nha- Na nói rồi cười trừ
- Không sao...- Chàng trai trước mặt nói
- À, bọn mình chuyển đến đây hôm nay hi vọng được giúp đỡ- Na nói rồi cười- Một nụ cười đón tim tất cả lũ con trai trong lớp
- À, vậy hả...- Chàng trai trước mặt nói- Mình là lớp trưởng. Tên mình là Đỗ Nhật Minh
- Mình là Trần Lê Na
- Mình là
- Ân Mạc Thần

Na kéo cổ áo của Thần xuống sát mặt mình nói:

- Đừng nói trông không như vậy chứ

Sát quá! Thần nghĩ rồi quay mặt đi hướng khác

- Cậu nói rằng chỉ cần làm vậy với ông già đó thôi cơ mà- Thần nói
- Ông già nào cơ?...À là thầy hiệu trưởng đó hả? Không được ai cũng phải lễ phép- Na nói rồi càng kéo Thần lại gần hơn
- Được rồi cậu mau buông ra đi- Thần nói

Nhận được câu trả lời vừa ý Na buông tay ra mỉm cười- nụ cười chiến thắng. Dường như đứng trước mặt Na mọi bức tường thành kiên cố che lấp cảm xúc của Thần đều bị phá vỡ. Và phải biết là tuy đứng đó không nói gì nhưng lửa ghen của Hàn đã có thể đốt cháy cả cái lớp học này rồi.

Cả lớp đều hướng về phía ba người họ

- O? Mọi người không giới thiệu hả- Na lên tiếng

Như một lời nói hưởng ứng cho một phong trào lớn, cả lớp rộ lên. Thầy giáo đứng ngoài nhưng thầy không vào. Vì thầy biết lâu lâu lớp D1 này mới vui thế này, thầy cười thầm rồi bước về phía hành lang. Trong khi đó một ánh mắt ngược lên nhìn nó.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Người bạn kì lạ

Na, Hàn và Thần chuyển đến đây cũng gần 1 tuần và đã tiếp xúc c=với hầu hết các bạn trong lớp ngoại trừ một người. Vì đề ý điều này Na đã tiến đến và hỏi lớp trưởng Nhật Minh

- Minh này cậu bạn đeo tai nghe kia là ai thế?

Na lúc nào cũng thể xuất hiện bất thành linh trước mặt người khác.

- À...ai cơ?- Nhật Minh hỏi

Nhật Minh rất lúng túng khi ở gần Na cô bạn cứ như một thiên thần ngây thơ thuần khiết và không thể vấy bẩn. Bỏ qua cái lí do đó đi thực chất thì Na cứ áp lại gần người khác hỏi thử ai không bối rối

- Kia- Na nói rồi chỉ tay và người đang ngồi một chỗ
- À đó là Mặc Lâm thì phải Tàn Mặc Lâm cậu ấy chuyển đến đây trước các cậu vài ngày thôi. Tính khí cậu ấy thất thường mà dường như không thèm nói chuyện với các bạn khác- Minh nói

Na nhìn lại người kia lần cuối rồi quay đi ra phía cửa lớp. Na đi đến đâu ai ai cũng đều nhìn nó. Nhìn ngoài trông vô tư vậy nhưng thật ra Na đang nghĩ những việc sâu xa.

Ngày hôm sau Na tiến lại chỗ cậu bạn đó và làm quen sau đó thì nó bị từ chối lần một. Hôm sau rồi đến hôm sau nữa nó vẫn bị từ chối

- Cậu có nói chuyện với cậu ta làm gì? Cậu ta có muốn đâu- Hàn nói

- Nhưng...- Na nói

- Cậu định làm bộ mặt đáng thương rồi tung ra cái lí do hợp lí hả?- Hàn nói

- Chắc vậy- Na nói

Thần vừa nghe vừa quan sát kẻ mà Na đã cố gắng bắt chuyện kia trông hần thật sự rất quen

- Thần, đúng không?- Na nói

- Há? cái gì cơ- Thần giật mình nói

- Hừm, ý tớ nói là ta lên làm bạn với cậu ấy phải không?- Na nói

- Tớ thấy Hàn nói đúng cậu không nên nói chuyện với hần ta- Thần nói rồi quay đi về phía cửa lớp

- Vậy là sao chứ? Chờ tớ với- Na nói rồi chạy theo phía sau là Hàn

Tối hôm nay Na được một người bạn ở lớp đang làm thêm ở một quán bar lớn nhờ đi giùm một buổi vì gia đình có chút chuyện. Thoạt đầu cô bạn ấy không muốn cho Na đi hộ và xin quản lí nghỉ cũng được cô bạn ấy không thể để Na bị vấy bẩn được nhưng Na cứ đòi đi bằng được nên cô ấy đành phải đồng ý.

Lần đầu đến bar Na khá thích thú vì Hàn và Thần luôn cảm cô đến nơi đây. Ánh đèn mờ ảo, âm nhạc rộn ràng. Bình thường chắc hẳn người mới vào sẽ bị shock bởi mùi rượu nhưng Na thì không nó đã quá quen với mùi Clo, thuốc sát trùng rồi vân vân. Na vào bên quầy lí rồi trình bày sự việc này. Lúc đầu quản lí e ngại không muốn cho cô ra ngoài kia lắm kẻ gần gũi một thiên thần như Na liệu chịu được không nhưng.. ông ta không biết rằng Na sẽ ổn thôi thứ nhất nếu cô muốn cô có thể giết chúng nhanh như chớp. Kiến thức y học sẽ giúp Na. Và thứ 2... Hàn và Thần đã lên đi theo Na vì họ biết hết nó sẽ nghĩ gì mà

Na ra phục vụ rượu cho khách hàng và lắm kẻ để ý nó nhưng có hai kẻ cứ nhìn chằm chằm nên cũng không ai dám mơ tưởng tới.

Na tới bàn số 19 ở chỗ VIP để đưa một chai vodka, một ly white lady một ly vermouth và một ly cocktail. Và điều ngạc nhiên không thể ngạc nhiên hơn xuất hiện trước mặt Na là một đàn hậu cung chính hiệu và người đàn ông được vây quanh không ai khác chính là Lâm- cậu bạn và Na đã cố bắt chuyện

- Mặc...Lâm?- Na hỏi nhỏ và vô vùng e dè

Lâm ngẩng đầu lên nhìn cô gái trước mắt

- Là cậu?- Nói rồi Lâm nhìn lại Na trong bộ quần áo nhân viên phục vụ ấy

Lâm biết đây là bộ kín đáo nhất ở đây- quần jeans áo sơ mi trắng và bên ngoài là một chiếc áo gi-lê đen. Na đang buộc tóc và không cần trang điểm và phải thừa nhận một điều Na mặc cái gì cũng đẹp và thu hút. Một cô gái tóc vàng mắt xanh da trắng đương nhiên sẽ được chú ý rất nhiều mà từ nãy đến giờ Lâm chưa ai dám lại gần Na chắc tại hai kẻ đang nhìn Lâm kia.

- Không ngờ cô lại làm ở đây- Lâm nói chế giễu rồi rót vodka ra một cái cốc

- Không phải- Na nói

- Vậy tại sao lại ở đây?- Lâm lúc lắc chất lỏng đang ở trong tay mình rồi uống một hớp lớn

Chất lỏng ấy từ từ chảy vào khoang miệng làm nóng chúng vì có cồn

- Tôi làm hộ một ngày- Na nói

- Thế hả?- Lâm nói rồi đặt cốc rượu xuống- Các người đi ra

- Thiếu gia...

-Tôi nói là đi ra- Lâm nói lại

Tất cả những kẻ đang vây quanh Lâm kia đành hậm hực đi ra và không quên liếc cho Na một ánh nhìn sắc lạnh.

- Đi rồi cũng tốt sẽ tiện nói chuyện hơn- Na nghĩ

-Tại sao cậu lại ở đây?- Na hỏi

- Chuyện của cô sao?- Lâm hỏi

- Ủ' đây- Na khoanh tay nói

- Cô... vì thế giới này quá nhạt nhẽo cái gì cũng là có tiền mới có thể làm- Lâm nói

- Ai nói thế?- Na nở một nụ cười nửa miệng- Thế giới có những điều không cần tiền

Tính cách Na thay đổi vậy làm Lâm bỗng cảm thấy thú vị

- Cô làm gì để chứng minh?- Lâm hỏi rồi cười

- Ngày mai tôi sẽ nói, nếu cậu không nói chuyện với tôi ngày mai, là cậu hèn nhát. Làm hay không tự cậu quyết định- Na nói rồi quay đi

Lâm nghe được tiếng Na xin nghỉ và sau khi nó về được một lúc thì hai tên kia cũng đi theo nhưng không quên lườm Lâm một cái.

Lâm nhâm nhi ly vodka

- Tôi rất mong chờ đây "tiểu bạch thỏ" để xem ngày mai cô có gì?- Lâm nói, uống hết ly vodka rồi đứng dậy đi về phía cửa

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Cô nhi viện Maria

- Chị Na

- Chị Na kia

- Mấy đứa khỏe không chị mang đồ tới cho mấy đứa này- Na nói rồi hai tay nâng hai túi đồ lên

Lâm hai tay cũng hai túi rồi cuộc thì tại sao cậu lại ở đây vậy?

Như lời hứa sáng hôm sau Lâm tự tiến đến và nói chuyện với Na. Và điều đầu tiên Na làm đó là nở một nụ cười đắc thắng. Hàn và Thần dạo này dường như mất hút chả thấy đâu, họ nói là gia đình họ có việc đột xuất. Na hẹn Lâm có mặt tại quầy hoa quả và bánh kẹo gần trường. Và sau khi mua một đồng hồ thì họ bắt xe buýt và hiện tại là đang ở đây Cô nhi viện Maria.

- Tôi hỏi cái, tại sao chúng tôi lại ở đây vậy?- Lâm hỏi

- Tôi thực hiện lời hứa của mình chứ còn sao nữa?- Na nói ngắn gọn mắt vẫn không thèm nhìn về phía Lâm mà vẫn chia kẹo cho các nhóc ở đây

- Tôi chưa thấy?- Lâm nói

- Tôi đâu nói là anh sẽ thấy nó ngay lập tức- Na nói

Và Lâm không thể tin nổi mức độ "phũ" của Na cũng như tất cả mọi việc đang diễn ra. Mị lực của anh kém hơn cả con nít?

- Còn không mau phát kẹo tôi cho cậu vài đòn bây giờ- Na nói làm Lâm giật bắn

- Ồ...- Lâm ngán ngẩm nói

- Tôi đánh cậu thật đấy- Na hét

Những đứa nhóc ở trại trẻ mồ côi nhìn nhau rồi cười

- Anh ấy là bạn trai của chị Na hả?- Một cô bé rất dễ thương mặc váy trắng nói

Lâm đương nhiên là sẽ trả lời rằng:

- Do chị ấy cứ nài nỉ nên anh...

Nhưng Na đã nhanh miệng hơn và đáp một câu rất "phũ"

- Anh ấy không đủ trình đâu nhóc

Lâm liếc sang nhìn Na ít ra cũng phải để cho anh ít mặt mũi chứ. Thế nhưng đáp lại chỉ là một nụ cười gian xảo và đắc thắng.

- Anh ơi

Lâm cúi xuống nhìn cô bé đang bám vào áo mình

- Sao vậy nhóc?- Lâm nói

- Anh... anh có thể lấy em không?

Lâm và Na và tất cả những đứa trẻ khác đều đơ vài giây

- Ha ha ha, cậu mị lực thật lớn nha- Na nói rồi cười sặc sụa

- Cậu biết gì mà nói, mị lực tôi cao tôi tự biết- Lâm ngượng chín nói

- Ủ...nhỉ...- Na châm chọc

- Cậu...- Lâm không nói lên lời

- Tôi xin lỗi- Na nói rồi nháy mắt một cái làm tim Lâm đập thành thịch

- Không có gì...- Lâm lắp bắp đáp

Lũ nhóc xung quanh đương nhiên là biết chuyện gì đang xảy ra

- A! Mẹ- một cậu nhóc nói

Thấy thế Na, Lâm và tất cả mấy nhóc khác quay ra nhìn. Lũ nhóc chạy Na cũng chạy mà không biết mất mũi kiểu gì nó vấp ngay vào hòn đá.

- Cẩn thận- Lâm nói rồi nhanh tay kéo Na lại

Na nằm gọn trong vòng tay Lâm rồi ngẩng đầu lên

- Cảm ơn- Na nói

- Không có gì...- Lâm ngượng ngừng nói

- Đừng làm thiên thần của tụi em buồn đó- Một cậu nhóc nói

- Sao lại là thiên thần?- Lâm ngạc nhiên hỏi

- Tóc chị ấy màu vàng nè và hơn hết khi chị ấy cười giống như thiên thần vậy đó- Cậu nhóc đó giải thích

- Đừng lo anh sẽ làm tròn trách nhiệm- Lâm không những không chối mà còn đồng ý luôn

- Mọi người đang nói cái gì vậy?- Một giọng nói vang lên

- Di/Mẹ- Na và mấy nhóc gần đó đồng thanh

- Không có gì đây ạ, chỉ là chị Na sắp ngã rồi anh kia đỡ chị ấy thôi ạ- một cô bé nói

- Na cháu vẫn hậu đậu như ngày nào- Vị sơ lắc đầu ngán ngẩm

- Di thật là con chi vô tình thôi mà- Na phồng nồm nói

- Được rồi con, mấy nhóc và cậu bạn đó của con mau vào đây đi- Sơ nói

Khi trời đã xế chiều Na và Lâm ra về

- Anh Lâm cố mà cura đồ chị Na đi nhé

- Nhóc cứ yên tâm nhưng anh cũng có tình địch đấy nhớ mà ủng hộ nhé- Lâm nói

- Dạ- Lũ nhóc quay Lâm đồng thanh nói

Na nói chuyện với Sơ một lúc rồi về

- Thế nào?- Na hỏi- Đó là thứ tiền không bao giờ mua được đấy

- Tôi biết lần sau... cậu có thể rủ tớ đi được không? - Lâm nói

- Sao lại không- Na cười nói

- À...- Lâm bỗng nhớ ra cái gì đó- Tên cậu là Trần Lê Na nhỉ

- Ủ- Na đáp

Lâm bỗng mỉm cười rồi nói nhỏ vào tai Na

- Biết gì chưa? Tớ là một trong 3 người sẽ trở thành vị hôn thê của cậu đấy....

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bữa tiệc công bố

Ya chẳng biết giờ này mọi người có thức không nữa. Tác giả vừa làm xong văn vừa tiện thể đọc mấy chuyện tác giả hay đọc và tự dưng nổi hứng viết. Thôi vào chuyện tác giả muốn nói một vài điều nhưng cuối chuyện thì nói.

Na lười biếng liếc đôi mắt lên nhìn mấy bộ váy lõe loét đến hoa mắt. Sao nó lại phải đi dự mấy cái bữa tiệc này vậy? Na chán ghét mấy bữa tiệc này nhất tẻ nhạt và tẻ nhạt. Từ trước đến giờ Na luôn trốn nhưng đây là bữa tiệc để công bố Thân sẽ là người thừa kế của tập đoàn họ Ân. Muốn trốn cũng không thể a~

- Tiểu thư ngài chọn mau lên đi chứ đã hơn nửa tiếng rồi đấy ạ- Một am thanh dịu dàng vang lên

- Em nói rồi mà mặc đồ thường được không?- Na lười biếng ngáp một cái

- Tiểu thư nghiêm túc đi. Em có biết bữa tiệc này quan trọng thế nào với cậu Ân không? Hai người là bạn kìa mà- Chị Du cũng bắt lực nói

- Được rồi chị cứ ra ngoài đi em sẽ ra ngay- Na ngồi dậy

- Tiểu thư, em nhớ nhanh lên đấy- Chị Du lắc đầu ngán ngẩm bước ra khỏi căn phòng thử đồ

- Vâng vâng, chị cứ đi đi- Na ngáp một hơi thật dài

Khi cánh cửa gỗ nâu đóng lại thì đó cũng là lúc Na ngồi dậy. Thôi thì đành vậy vì Thân.

Liếc mắt nhìn tất cả những bộ váy đang ở trong phòng này Na cố gắng chọn ra bộ nào đơn giản và trông ổn nhất nhất. Và cuối cùng Na chọn được một chiếc váy xếp diềm màu xang da trời nhạt cộng thêm chút sắc xanh lá cây nhạt nhạt. Phần thân váy ôm sát lấy eo và đính thêm một vài viên đá quý. Phần cổ trễ xuống vai một chút. Chiếc váy này dài đến gối không quá vướng víu đối với Na. Bộ váy này không quá kín đáo mà cũng không quá hở hang. Chung quy là ổn.

- Em xong rồi, chị Du- Na lên tiếng

Âm thanh dịu dàng ấy vừa cất lên thì cánh cửa gỗ cũng vừa được mở ra

Chị Du đơ người nhìn Na rồi suýt xoa nói

- Na em trông xinh lắm

- Cảm ơn chị- Na cười nói

- Lại đây chị chải tóc cho em- Chị Du kéo Na xuống ghế

Chỉ sau vài chục phút, nhờ đôi bàn tay khéo léo của chị Du tóc Na trông cực kì đẹp. Phần mái được tết gọn sang một bên còn phần đuôi tóc thì được uốn cong tự nhiên nhờ một chút sáp. Chị Du đương nhiên là cũng trang điểm cho Na nhưng ngoài một lớp son đường ẩm màu hồng nhạt ra thì chẳng còn gì cả.

- Tiểu thư nhanh lên muộn mất giờ- Chị Du giục Na

- Dạ dạ em đi ngay- Na lười biếng nói rồi đứng dậy đi ra ngoài cửa

Na bước ra ngoài rồi ngồi lên một chiếc BMW màu đen đang đậu trước cửa

- Tiểu thư, cô chuẩn bị xong chưa- Giọng nói dịu dàng của một ông lão đứng tuổi vang lên

- Dạ, ta xuất phát thôi bác- Na cười nhẹ

Chiếc xe cứ thế phóng đi mất

- Na làm gì mà lâu thế- Hàn lên tiếng

- Rất nhiều chuyện, rất mới a~~ Na mệt mới nói

- Hôm nay cậu rất dễ thương- Hàn cười nói

- Đa tạ, đa tạ- Na nói kiểu chế giễu

- Đến rồi? Một không?- Thần từ đâu xuất hiện nhẹ nhàng hỏi

- Ủa, đến rồi- Na cười nói

- Chúc cậu Ân may mắn- Một tiếng nói nhẹ vang lên

Ba người quay về phía phát ra âm thanh

- Lâm, cậu cũng đến sao?- Na ngạc nhiên nói

- Ra là cậu Tần, cảm ơn- Thần nói mặc cho không mấy thiện cảm

- Chuyện thường tình mà- Lâm nói- Tôi là Tần Mặc Lâm

Lâm quay sang phía Hàn cười nói

- Tôi là Tịch Phong Hàn. Hi vọng được Tần thiếu gia giúp đỡ

Không khí 3 người có vẻ gượng gạo cho đến khi..

- Cô cậu gì chứ gọi thẳng tên nhau có phải nhanh hơn không?- Na lên tiếng

- Hi vọng hai người cho phép- Lâm cười nhẹ nói

- Đương nhiên- Hàn và Thần đồng thanh

Vài phút sau Thần lên đọc bài nói của mình. Lâm có vẻ đã về

- Na này sao cậu quen được cậu ta vậy?- Hàn hỏi

- Bí mật mai tớ nói- Na nói

Xem ra bữa tiệc này không nhảm chán như nó đã nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Trò chơi búa, kéo, bao

Na nằm ườn xuống bàn

- Sao vậy?- Một giọng nói dịu dàng vang lên
- Minh mỗì- Na ưỡ oải đáp
- Vậy sao?- Giọng nói ấy lại vang lên
- Thừ, cậu có cái gì để chơi không?- Na hỏi
- Ừm...nếu cậu muốn chúng ta cùng chơi búa kéo bao- Thừ cười nói
- Chơi- Na đứng ngay dậy nói

Nói rồi Thừ và Na tiến đến chỗ Ngọc và Hân

- Búa kéo bao
- Tổ thua rồi- Na thất vọng nói
- Được rồi cậu mau ra ôm Phong Hân đi- Hân cười nói
- Được thôi- Na nói rồi chạy ra chỗ Hân

Tưởng gì Hân thì đơn giản

- Hân ôm a~~ Na nũng nịu dang hai tay ra nói

Hân đứng dậy rồi ôm Na thật chặt

- Vậy được chưa?- Hân hỏi
- Ừm- Na gật đầu nói

Nghe vậy Hân thả Na ra

Tiếp thao là đến Lâm Na chưa kịp nói thì Lâm đã ôm Na thật chặt

- Ok rồi chứ?- Lâm hỏi
- Ừa

Cuối cùng là Thần

- Thần a~~ Na nói
- Được được- Thần không đành từ chối liền gật đầu

Na tiến tới định ôm Thần nhưng...cái chân phản chủ a?! Tự nhiên mất sức

"rầm" Na ngã lên Thần và lúc ấy Na cảm thấy cái gì mềm mềm ấm ấm. Và chắc tình cảnh hiện giờ ai cũng biết và nói gói gọn trong ba chữ "môi chạm môi". Na xấu hổ nhìn Thần lí nhí nói

- Xin...lỗi
- Không sao- nói rồi Thần ho khan vài tiếng.

Na đứng dậy quay đi còn Thần thì cũng đứng dậy

Và trong thời khắc đó tim đã rung động

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Happy new year

Na thức dậy rồi vươn vai

- Máy giờ rồi?- Na tự hỏi rồi vơ lấy chiếc đồng hồ hình ngôi sao ở trên bàn- 7 rưỡi rồi sao?

Na giật mình bật dậy. Chỉ còn 30 phút nữa thôi là vào lớp. Cấp tốc làm vệ sinh cá nhân a lao ra khỏi phòng chạy xuống cầu thang

- Na, đi đâu vậy con?- Một giọng nói nhẹ nhàng như suối vang lên

- Con muộn rồi chỉ tại đêm qua thức khuya- Na cần nhần rồi tiến đến lấy cái bánh mì trên bàn

- Na ngồi xuống ăn đi con- Một giọng nói nghiêm nghị nhưng đầy ảm áp vang lên

- Vâng- Na kéo ghế ngồi xuống

Mặc dù rất sợ đến muộn nhưng cũng không thể bỏ qua sự quan tâm của bố được, Na ngồi xuống

- Ta biết chăm chỉ là tốt nhưng con cũng không nên thức khuya. Rất ảnh hưởng tới sức khỏe- Ông Trần nói

- Vâng lần sau con sẽ chú ý- Na nói rồi cười

- Cái con bé này lần nào cũng thế nhắc bao nhiêu cũng không thừa- Bà Trần lên tiếng mắng yêu

- Hi hi- Na cười trừ- Thôi con đi đây ạ

Nói rồi Na đứng dậy bước về phía cửa

- À mà bố mẹ hôm nay không đi làm ạ?- Na quay sang hỏi

- Ở cái con bé này bố mẹ được nghỉ tết âm lịch đầy thôi không phải con cũng thế còn gì. À mà con định đi gặp ai à?- Bà Trần nói

- Dạ?- Na đơ mắt vài giây

Ừ nhỉ tết âm lịch được nghỉ tận một tuần cơ mà có phải 3 ngày như tết dương lịch đâu

- Đúng rồi con quên mất- Na nói

- Bố tay con, thôi chuẩn bị đi mà đi chợ tết. Hôm nay là 29 là phiên chợ chính đấy. Hàn nói sẽ qua đón con đi nên nhanh lên nhé- Bà Trần cười nói

- Vâng ạ- Na lại leo lên cầu thang

Một lúc sau Na xuống nhà với một váy trắng và bên hông là một cái túi da nhỏ. Ngồi đợi một lúc trên ghế sofa thì Hàn tới

- Chúng ta có đón Thần không?- Na hỏi

- Nếu cậu muốn thì đi- Hàn cười nói

Được một lúc chiếc xe đã dừng lại tại cổng của một ngôi biệt thự sang trọng

"Pính pong"- Na ấn chuông

- Xin hỏi ai vậy- Một cô hầu gái xuất hiện trước camera của chuông cổng

- Chúng tôi là bạn của Thần và chúng tôi cần gặp cậu ấy- Na lên tiếng

- Vâng tôi sẽ thông báo cho cậu ấy xin hãy chờ trong giây lát

Được một lúc sau một giọng nói vang lên

- Na hả?

- Ừ ừ ra đây đi- Na phấn khởi nói

Khi nghe cô hầu gái nói là một cô gái người lai và gọi cậu là Thần thì ai cũng biết đó là ai rồi

- Chờ mình một lát- Thần nói rồi biến mất

Một lúc sau cánh cổng tự động mở ra Thần đi ra từ ngoài cửa

- Sao thế?- Thần hỏi

- Chúng tớ đang định đi chợ tết, cậu đi không?- Na hỏi

- Có gì vui đâu thì ở nhà cho đỡ mệt- Thần đáp

- Nhưng bọn tớ chưa đi bao giờ cả. Đi cùng đi mà, nha!- Na nài nỉ bằng đôi mắt cún con

- Được rồi- Thần thờ dài- Hai người để xe tạm ở nhà tớ đi cái chợ bé vậy nhích sao cho vừa chứ

Mắt Na sáng như sao quay sang kéo áo Hàn

- Hàn cất xe đi chúng ta đi

- Được- Hàn nhìn Na cưng chiều nói

- À còn Lâm nhi- Na lên tiếng- Có cậu ấy thì đầy đủ rồi

- Cậu gọi tớ sao?- Một âm thanh vang lên

- A...- Giọng Na đang vang lên thì nhỏ dần xuống

- Sao vậy?- Lâm nói

- Một tên bám đuôi- Na nhìn với ánh mắt khinh miệt

- Linh tinh- Lâm cốc đầu Na- Do tự nhiên tớ thấy có một chiếc xe đậu trước cửa nhà Thần thì tò mò thôi. Ai dè lại là cậu

- Ô vậy hử- Na trả lời

Nói rồi bốn người đến chợ. Phải nói Na đã chạy lung tung đến nỗi không ai tìm được. Và khi phiên chợ kết thúc họ mới về

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Ngày kỉ niệm trường (Chuẩn bị)

Một tuần rồi cũng đã qua. Na cùng những người khác rồi cũng phải đến trường. Na thích học, đó là sự thật nhưng thử hỏi xem đang quen với cái đồng hồ sinh học chỉ ăn, chơi và ngủ thôi liệu có thích ứng ngay được không? Nhưng nhà trường cũng thật biết cách khiến học sinh vực dậy tinh thần. Ngày kỉ niệm trường là còn không xa. Kỉ niệm trường gồm hai phần: Quầy hàng và văn nghệ. Khi lập quán trong ngày đầu tiên các thầy cô sẽ đi chấm từng lớp và sau đó cho điểm. Nếu điểm cao thì chắc chắn sẽ là quán đông khách. Na tính cả rồi về vấn đề này cô sẽ cho sáu người mà cô nghĩ là sẽ ổn ra à không sẽ là khiến quán đông khách rồi. Về phần nam sẽ có Thần, Hàn, Lâm và Minh ra còn bên nữ là: Yến và Thư. Vậy là xong phần phục vụ tiếp theo là phần thức ăn. Việc này chắc chắn phải giao cho Ngọc và Hàn hai người này đã từng đoạt giải quán quân nấu ăn rồi nha không thể coi thường. Còn về phần trang trí Na nghĩ rằng kiểu trang trí lòe loẹt đã quá quen thuộc rồi nên trang trí nhẹ nhàng một chút kiểu thiên nhiên sẽ bắt mắt hơn mà kể cả dụng ý tưởng. Chẳng sao cả lớp Na có toàn đàn mã nam, mã nữ của trường cơ mà lo gì. Nếu muốn trách thì trách ông trời bất công ahahaha. Coi như xong phần quầy hàng tiếp theo là đến phần văn nghệ, lớp Na đã chọn diễn kịch. Kịch bản đề Na lo vai diễn đã phân xong trong phục cả lớp cùng may vậy là xong giờ chỉ đợi ngày kỉ niệm trường nữa thôi

Lại thêm một lần nữa tính lười của mình lại nổi lên vậy nên chap sau mình sẽ viết dài nha. Kịch bản cho buổi văn nghệ còn là bí mật

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Ngày kỉ niệm trường (bắt đầu)

Ngày kỉ niệm trường đã đến và rõ ràng hôm nay Na dậy sớm hơn mọi ngày. Bắt xe buýt đến trường Na háo hức không thôi. Cổng trường hôm nay được trang trí rất đẹp. Nào là bóng bay rồi đến hoa vân vân sao sao và mây mây. Không nán lại quá lâu Na chạy vào lớp. Phải mất một ngày trời lớp mới trang trí xong nhưng nhìn ưà mắt cực. Màu xanh dịu nhẹ của cây cảnh làm người ta cảm thấy dễ chịu và như cuốn vào nó. Gật đầu hài lòng với thành quả của mình Na bước vào lớp. Nhìn bên ngoài đã thấy thích mắt rồi bên trong lại phảng phất mùi lá bạc hà thật dễ chịu! Hôm trước các bạn nam đã làm ngăn để phân cách lớp ra làm hai nửa lớp để cho quây phục vụ và nửa lớp để nấu ăn. Na bước vào trong căn phòng để nấu nhìn hai người bạn đang cầm cùi với đồng đồ dùng nhà bếp

- Hai người ồn chứ?- Na lên tiếng hỏi
- Ồn cả mà, quản lí Na cứ ra ngoài cho thoáng đi- Ngọc nói
- Vậy mình xin cáo từ- Na nhí nhánh nói rồi ra ngoài

Vừa bước ra thì đập vào mắt Na là một đàn mỹ nam, mỹ nữ đứng trước mặt. Phải nói là ai nhìn cũng phải ưà. Nam mặc com lê, quần dài, áo sơ mi trắng cổ thắt một chiếc nơ. Nữ mặc váy đen hồng xếp viên tóc buộc kiểu đuôi ngựa để lộ gáy. Nếu hỏi tại sao lại để lộ gáy thì lí do là đây theo như Na biết con trai nhìn gáy con gái là sẽ yêu đúng không? Mấy tập truyện ngôn tình bảo thế. Ít nhất là vậy.

- Mọi người đều trông rất đẹp nha- Na cảm thán

Sáu người kia chỉ cười nhẹ. Đứng 7 giờ rưỡi các quầy bắt đầu kinh doanh. Tuy đã 6 người phục vụ nhưng xem ra có vẻ vẫn rất bận. Thế là thay vì thực hiện kế hoạch đi xung quanh trường và thử hết tất cả các quầy thức ăn và đồ chơi Na đã ở lại giúp ghi món và phục vụ. Tuy nhiên vì đã hết quần áo phục vụ của nữ nên Na đã phải mặc một bộ trang phục như cosplay. Nào là tai thỏ rồi váy ngắn kiểu hầu gái. Hàn và Lâm đã rất ức chế khi lũ con trai cứ nhìn Na chằm chằm như vậy. Thần thì không nói gì. Chỉ nhìn nhưng thật tình thì tâm trạng đang rất khá chịu mặc dù không hiểu tại sao. Hết buổi sáng doanh thu lớp D1 cao ngất ngưỡng và được đứng đầu danh sách doanh thu vì thế có lẽ ngày mai lớp D1 sẽ đông khách nhất trường nhưng.. bây giờ đã thế rồi mà. Đến trưa cả lũ ngừng lại nghỉ, Thần, Hàn, Lâm, Minh và Nhi tập kịch lại lượt cuối trước khi đến lúc phải diễn. Mọi chuyện tưởng chừng đã êm xuôi thì bỗng nhiên mẹ của Nhi gọi Nhi về vì có việc đột xuất. Cả lớp lao nhao vì chẳng ai thuộc thoại của công chúa cả rồi cuối cùng lại đến tại Na. Na đã vào vai này dù gì kịch bản là do Na viết ra mà cô phải thuộc lời chứ.

(Chỗ này tác giả bỏ qua nha nếu ai muốn biết kịch bản thì nói nha)

- Đáng ghét sao lại thành ra như vậy chứ?- Na tự hỏi

Bây giờ dán lẽ ra công chúa và phù thủy phải đi rồi chứ sao lại thành ra như vậy? Hiện tại công chúa đang bị bắt cóc trong tòa lâu đài gần khu rừng. Rốt cục trong kịch bản làm gì có chứ? Tất cả là tại Lâm tự nhiên bịa thêm lời làm câu chuyện diễn ra theo hướng khác.

-----Tua nhanh diễn biến-----

- Ta yêu nàng- Thần nói
- Vũ đừng đi- Na nước mắt chảy dài nói

Thần đặt lên môi Na một nụ hôn thật nhẹ. Na sững người. Vì sao? Vì Thần hôn thật đấy. Hôn thật đấy. Bên ngoài Na tỏ ra đau khổ vì Thần chết nhưng có chúa mới biết cô đang xấu hổ tới mức nào. Không chỉ Na các thành viên của lớp D1 cũng đang hóa đá. Còn Lâm thì đau đầu vì đã vô tình tạo cho Thần một cơ hội chiếm tiện nghi của người mình yêu. Cầm lọ thuốc trên tay Na uống một ngụm rồi ngã xuống. Nàng công chúa vì tên phù thủy mà chết đã về nên một tình yêu thật đẹp.

Vở kịch kết thúc những tràng vỗ tay từ phía khán đài vang lên. Ai ai cũng tiếc rẻ cho một tình yêu thật đẹp mà không có hồi kết. Nhưng có chúa mới biết kịch bản đã sai lệch đến nhường nào (à quên cả lớp D1 nữa chứ). Mọi diễn viên trong khán đài bước ra cầm tay nhau cúi xuống chào khán giả rồi về. A... có ao hiểu được lòng Na hiện tại không? Một lần nữa cô lại bị chiếm tiện nghi đã thế lại là thanh thiên bạch nhật. A... Cũng may là mọi người đều không biết kịch bản ban đầu là gì nếu không... Na thực sự không giám nghĩ đến. Nhìn về người bình thân của Thần có ai biết anh đang run đến nhường nào không? Cư nhiên lại không tự chủ mà hôn cô. Mà ai bảo cô câu dẫn anh mặc dù là diễn kịch nhưng diễn thế đạt quá làm anh tưởng mình là tên phù thủy kia thật. Không tự chủ mà hôn cô. Mà môi cô thật mềm a~ Lại thoáng thoáng vị trái cây. Và có lẽ có chúa mới biết Hàn và Lâm đang nhìn Thần với một con mắt đáng sợ ra sao.

Ngày kỉ niệm trường kết thúc tốt đẹp Na lấy số tiền thưởng cho 5 giải thưởng: quầy hàng đẹp nhất, quầy hàng có thức ăn ngon nhất, quầy hàng xuất sắc nhất, vở kịch diễn hay nhất và trang phục kịch đẹp nhất ra rồi tổ chức một bữa liên hoan linh đình số còn lại cất vào quỹ. Ngày kỉ niệm trường thật vui

- Cậu chủ, cậu thật sự

- Vâng tôi nhất định phải gặp cậu ấy

Vậy là hết chap 22 rồi nha. Lúc đầu theo dự định Ame định viết chap dài hơn cơ vì có cả kịch bản của vở kịch nữa cơ mà. Nhưng Ame lười nên chỉ viết thế thôi. Ai muốn biết kịch bản ra sao thì bảo Ame nha Ame tiết lộ kịch bản cho.

-1088- Là số từ chap này (không tính phần tám nhảm)

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22-2: Chap phụ: Kịch bản kịch

Ngày xưa ngày xưa có một tên phù thủy đã sống rất lâu trong rừng hắc sống một mình lâu đến nỗi hạnh không nhớ nỗi tình cảm là cái thứ gì. Hắn nghĩ rằng hắn sẽ ở đó mãi mãi ở đó một mình. Nhưng không. Vài năm sau một nàng công chúa ra đời và hắn có lẽ cũng không biết rằng nàng sẽ là người thay đổi số mệnh của hắn.

Và một hôm một nàng công chúa tám tuổi đã lên vào trong rừng chơi. Nàng đi rất lâu cho tới khi cả bốn phía chỉ có là cây. Nàng khóc, khóc rất nhiều cho đến khi khuôn mặt kiêu diễm trở lên đỏ bừng. Bỗng nhiên, lần này thấy tiếng thở của một con quái thú. Nàng sợ hãi chạy, nàng chạy rất nhanh. Và chạy đến khi trước mặt nàng là một ngôi nhà nhỏ bằng gỗ. Nàng sợ hãi gõ cửa thật mạnh và nói:

Bạn đang đọc truyện *Em Là Vị Hôn Thê Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.